

можливостей для задоволення потреб територіальних громад та місцевого самоуправління.

Список використаних джерел

1. Боклаг В.А. Геоінформаційні системи в державному управлінні / В.А. Боклаг // Наука і вища освіта : зб. тез доповідей : в 2 ч. – Запоріжжя : ГУ “ЗІДМУ”, 2007. – Ч. 1. – С. 331-332.

2. Бондаренко А. Інформаційні технології як механізм взаємодії органів влади з громадськістю / А. Бондаренко // Держ. упр. та місц. самоврядування : зб. наук. пр. / редкол. : С. М. Серьогін (голов. ред.) [та ін.]. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2009.

3. Бугаєвський Л.М., Цветков В.Я. "Геоінформаційні системи: Навчальний посібник для вузів". М.: 2000.

Савчук Ірина

студент ОС»Магістр»

спеціальності «Економіка»

Науковий керівник: **Коваль Н.В.,**

к.е.н., доцент кафедри економіки, підприємництва,

торгівлі та біржової діяльності

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ

ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

Загальне поняття ефективності є досить широке і вживається в різних галузях народного господарства, в тому числі й у тваринництві. З різноманіття теоретичних підходів, які висвітлені в наукових працях вітчизняних і зарубіжних учених-економістів, випливає, що поняття „ефективність” є багатогранною економічною категорією, яку слід розмежувати з критеріями виробничо-економічної та соціально-економічної ефективності, на що впливають як зовнішні, так і внутрішні чинники, і яку

можна визначити на основі сукупних показників як на мікро - так і на макрорівні. До того ж загальній критерій економічної ефективності має цільову спрямованість, яка полягає в тому, що досягти максимального корисного ефекту у процесі виробництва тваринницької продукції можна за раціонального використання наявних ресурсів. Під поняттям „ефективність” слід розуміти кінцевий результат діяльності, одержаний на основі ефективного планування й раціонального використання господарських засобів і джерел їх формування, а також своєчасного реагування підприємств на внутрішні та зовнішні чинники за допомогою прийняття правильних управлінських рішень.

Нерідко результатом виробничого процесу може бути продукт, який є безкорисним і зайвим. Тоді продукт праці не відповідає ефекту праці. Звідси випливає, що одержаний кінцевий результат тваринницької галузі є ефективним тільки тоді, коли є впевненість що він дійсно є корисним. Тобто можна стверджувати, що ефективність дорівнює корисності [1].

Чинники, які впливають на динаміку змін виробничо-економічної ефективності, контрольованих з боку самого підприємства і неконтрольованих, до яких воно може тільки пристосуватися показані на рис. 1).

Усі чинники тісно переплітаються між собою, хоча їх дія не завжди є цілеспрямованою, оскільки в один період на перший план може виходити дія одних, в інший період – інших, але при цьому всі чинники відіграють певну роль у формуванні теоретичної суті ефективності виробництва, яка фактично вже є підтверджена практикою.

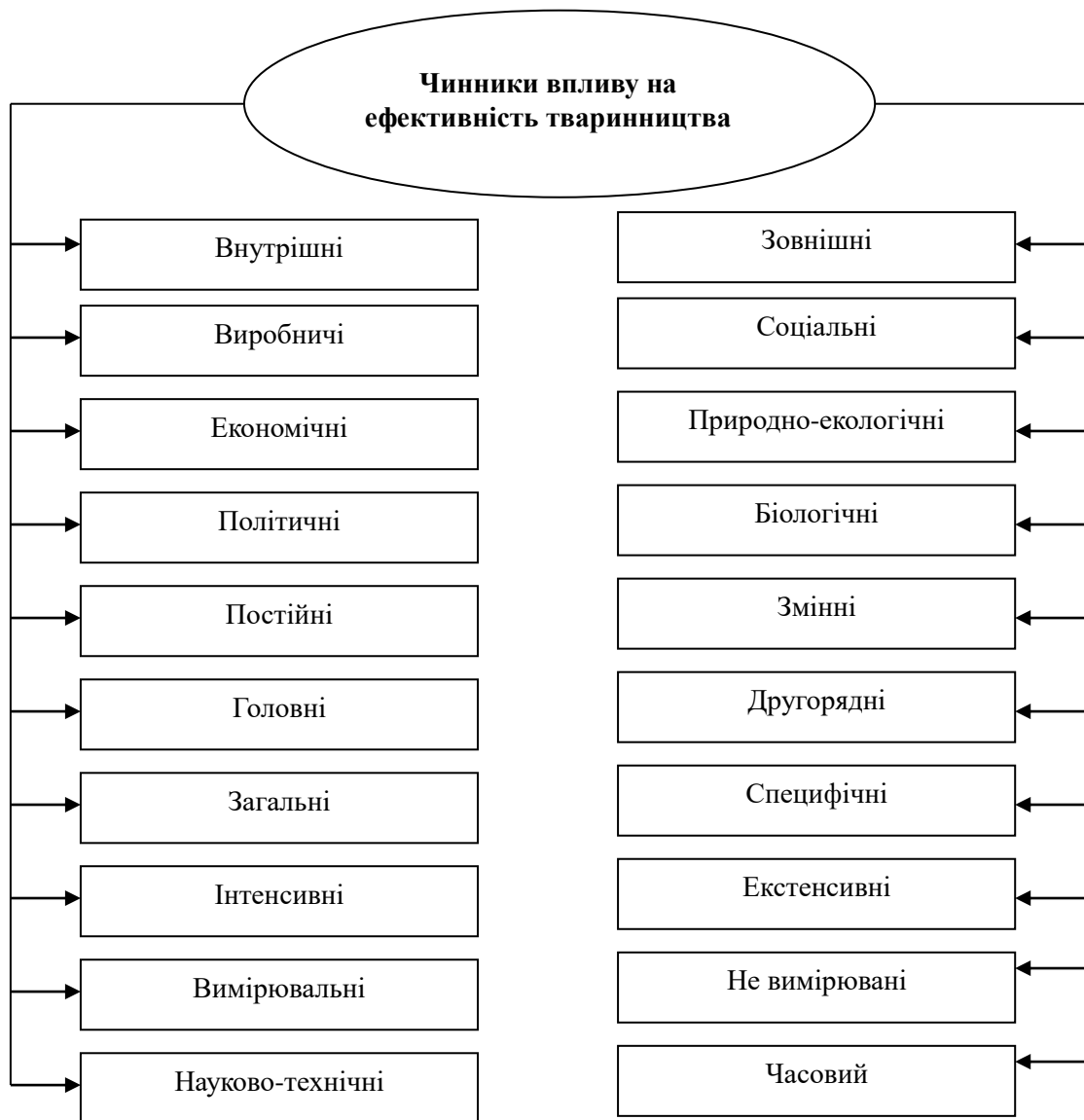

Рис. 1. Чинники впливу на ефективність продукції тваринництва[2]

Суть такої економічної категорії, як критерій ефективності розвитку тваринництва полягає в нерозривній єдності кількісної та якісної оцінок. Тобто, крім чинників впливу на визначення сутності категорії ефективності існують також показники ефективності виробництва, які покликані забезпечувати взаємозв'язок інтегрального показника ефективності із системою показників, які віддзеркалюють ринкові відносини, що впливають на сталість та ступінь динамізму ефективності виробництва.

Для визначення ефективності процесу виробництва на мікрорівні слід використовувати показники технологічної, економічної та соціальної ефективності, на макрорівні – показники абсолютної та порівняльної економічної ефективності. Сукупність взаємопов'язаних показників дає всебічну характеристику відображуваного об'єкта та утворює систему показників, які оцінюватимуть результати з урахуванням як загальнонаціональних інтересів, так і забезпечення спроможності галузі виконувати свої завдання та відповідати певним вимогам [3].

Відновлення та розвиток тваринництва – це не тільки самоціль аграрного сектора економіки, а й потреба сьогодення, оскільки для збалансованого харчування та підвищення працездатності населення продукти харчування повинні бути високої якості та в широкому асортименті. А це у свою чергу вимагає комплексного відродження тваринницької галузі, для якої необхідні великі кошти для будівництва тваринницьких приміщень, оновлення матеріально-технічної бази, купівлі високопродуктивних тварин та ін. [4]

Список використаних джерел

1. Вишневська О. М. Ресурсний потенціал тваринництва підприємств сільських територій /О.М. Вишневська, О.В. Калюжна// Економіка АПК, - 2008, №12, с.32
 2. Ковальова Г.В. Еколого-економічні проблеми тваринництва в Карпатському регіоні / Г.В. Ковальова // Наукові вісті Інституту менеджменту та економіки „Галицька академія”. – Вип.№13(1). – Івано-Франківськ : ІМЕГА- 2008. – С. 219-224
 3. Концептуальні напрями стратегії розвитку агропромислового комплексу та сільських територій України на період до 2020 року / [наук. ред. П.Т. Саблук]. – К.: ННЦІАЕ, 2008. – 50 с. – (Проект).
- Покотильська Н. В. Формування ринку продукції тваринництва в Хмельницькій області. Інноваційна економіка. 2013. №11(49). С. 84-89.